

1

PIPER

Piper Reynardová zastavila na parkovišti Relaxačního centra Fénix a zaparkovala na vyhrazeném místě. Když byla před deseti měsíci nucena opustit San Diego, nebyla si jistá, kam se má vrátit – především chtěla být co nejdál od Západního pobřeží. Ale musí to být někde poblíž vody, aby mohla o víkendech plachtit. Dále to musí být místo, kde může začít znovu, aniž bude vyčítat. Po rozsáhlém průzkumu se rozhodla pro Westport v Connecticutu, krásné místo na pobřeží Long Island Sound. Tohle místo má dobrý zvuk, kdysi tu bydlel Paul Newman a další celebrity, a do New Yorku je to vlakem jen něco přes hodinu. Ale nejlepší je, že tahle destinace přitahuje lidi ze široka daleka a nenajdete zde domáckou atmosféru malých měst, kde rodiny žijí po několik generací, navzájem si vidí do talíře a nikdo nový neunikne důkladné lustraci. Našla dokonalý dům – rozlehlé stavení s fasádou z bíle natřených, horizontálně položených prken – a stala se členkou místního jachtklubu, kde zakotvila jachtu zakoupenou hned poté, co se přesunula na východ.

Jediným problémem, který zbývalo překonat, bylo získání nové identity. Nemohla pokračovat ve své poradenské praxi, neboť na diplomu měla uvedeno svoje pravé jméno. Proto se rozhodla podnikat v příbuzném oboru. A potkalo ji neuvěřitelné štěstí. Objevila zavedený podnik, který byl na prodej, a několik týdnů po přestěhování do Westportu se stala majitelkou Relaxačního centra Fénix. Zbývalo najmout právníka, který by pro ni zřídil společnost s ručením

omezeným a s názvem Umění léčebné harmonie. Podniku se dařilo. Nabízel výuku meditačních technik, zvládání stresu, relaxační programy, výživové poradenství a kurzy jógy.

Zvedla kufřík ze sedadla spolujezdce a vystoupila ze své Alfy Romeo Spider. Kráčela ke dveřím centra. Pociťovala přívál hrdoosti, když vzhledla a uviděla štíhlou dvoupatrovou budovu ze skla a cedrového dřeva. Odemkla a vešla přímo do své pracovny. Bylo do sud brzy, půl sedmé ráno, avšak Piper se líbilo být zde předtím, než se centrum v osm hodin otevře. Alespoň měla chvíli čas soustředit se, než se vrhne do rušného dne. Zběžně se podívala do diáře, aby si ověřila, kdy přesně má schůzku s Leem Drakosem. Minulý týden jí zčistajasna zavolaal a požádal ji o konzultaci týkající se klienta obviněného z vraždy, jehož se stal obhájcem. Klientem byl Fred Grainger, člen jedné z místních podpůrných skupin. Docházel sem poslední čtyři měsíce. Teď stane před soudem za vraždu své přítelkyně, herečky. Proklepla si Drakose na internetu a zjistila, že jde o uznávaného advokáta, který se ve svém oboru stal téměř celebritou. Jak znala Freda, nevěřila, že je vinen, a byla ráda, že se Drakos ujal jeho případu.

Otevřela notebook, aby si prohlédla účty Fénixu na sociálních sítích. Začala Instagramem. Další tři stovky sledujících. Výborně. Nejspíš zabodoval včerejší podcast s názvem Než začneš pečovat o ostatní, myslí na sebe. Pokračovala Twitterem. Pětatřicet čtenářů jejího blogu přeposlalo článek s názvem Sobectví je nová obětavost. Na Facebooku zjistila, že centrum se líbí tisícovce lidí. Moc dobrý ranní start.

Ztlumila světla a stiskla tlačítko play na svém iPadu. Místnost zaplnily útěšné tóny Debussyho hudby. Zavřela oči a pohodlně se opřela v křesle. Možná tady bude opravdu všechno jinak. Musí být. Nemůže ustavičně začínat znovu a hledat nová místa, kde by se skryla.